

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060107

DOM
2015-11-09
Stockholm

Mål nr
M 2771-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2015-03-09 i mål nr M 4042-14, se bilaga A

KLAGANDE

Vattenfall Eldistribution AB,556417-0800

Ombud: J S W

MOTPART

Energimarknadsinspektionen
Box 155
631 03 Eskilstuna

SAKEN

Avvisad ansökan om nätkoncession för linje inom Lidingö och Nacka kommuner

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen avslår Vattenfall Eldistribution AB:s begäran om inhämtade av yttrande från Strålsäkerhetsmyndigheten och Folkhälsomyndigheten.

2. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom undanröjer Mark- och miljööverdomstolen Energimarknadsinspektionens beslut den 30 juni 2014, dnr 2014-101612, och återförvisar målet till Energimarknadsinspektionen för fortsatt handläggning.

Dok.Id 1237025

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Vattenfall Eldistribution AB (Vattenfall) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja Energimarknadsinspektionens beslut och återförvisa målet dit för prövning i sak. Vattenfall har även begärt att Mark- och miljööverdomstolen ska inhämta yttrande från Strålsäkerhetsmyndigheten och Folkhälsomyndigheten.

Energimarknadsinspektionen har bestritt ändringsyrkandet.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Vattenfall har anfört i huvudsak följande. Vattenfall instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att det är lämpligt att enskilda som kan anses särskilt berörda i de flesta fall kontaktas direkt, liksom att om dessa enskilda utgör ett större antal kan samrådsförfarandet istället initieras genom annonsering i ortspress. Några bestämmelser för hur annonsering ska ske finns inte. Om lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m. ska tillämpas får Mitt i Nacka, Mitt i Lidingö och Nacka Värmdöposten, i vilka annonsering skett, anses vara av sådan dagstidningskaraktär som framgår av lagens 3 § eftersom de förmedlar en reguljär nyhetsförmedling (jfr RÅ 84 2:57) och utkommer med minst ett nummer per vecka. Mitt i Nacka, Mitt i Lidingö och Nacka Värmdöposten har i och för sig inte en i huvudsak abonnerad upplaga på vardagar, men delas ut gratis till samtliga hushåll.

En strikt tillämpning av kungörandelagen får stora konsekvenser, särskilt mot bakgrund av att stöd i lag saknas för tillämpningen. Det har skett en stor förändring av medialandskapet sedan lagens tillkomst 1977, då en stor majoritet av svenska hushållen prenumererade på en dagstidning. Enligt resultatet av en undersökning som Göteborgs universitet genomfört har de som regelbundet läser en morgontidning minskat från 81 till 53 procent mellan åren 1990 - 2013, och trenden är starkt vikande. Genom annonsering i abonnerad press utesluts många som av ekonomiska skäl väljer bort abonnerade tidningar.

Den prenumererade morgonpressen har tappat rejält i räckvidd, medan de lokala gratistidningarna har ökat i antal, har högre hushållstäckning än prenumererad morgonpress och läses vid fler tillfällen. Gratistidningarna hamnar i en betydande position eftersom vi tenderar att lägga större vikt vid vad som händer i vårt närområde.

En annonsering om samråd kan inte likställas med en myndighetskungörelse. Syftet med att samrådsunderlaget annonseras är att nå enskilda som kan antas bli särskilt berörda och allmänheten med information och ge dessa möjlighet att lämna synpunkter på planerad verksamhet. Synpunkterna ska sedan tas i beaktande vid framtagande av miljökonsekvensbeskrivningen och ansökan om tillstånd. Hade Vattenfall endast valt de abonnerade morgontidningarna hade hushållstäckningen legat på väsentligen lägre nivåer. Genom den annonsering som skett har Vattenfall uppnått syftet med samrådet.

Om genomfört samråd inte bedöms tillräckligt ska Vattenfall ges möjlighet att i efterhand avhjälpa bristen. Tvärtemot mark- och miljödomstolen anser Vattenfall att en mycket hög räckvidd genom vald annonsering har uppnåtts. Någon olägenhet på grund av verksamheten kan inte anses uppstå enligt 9 kap. 3 § miljöbalken. Bedömningen av om en olägenhet föreligger måste utgå från vad människor i allmänhet anser vara en olägenhet och de faktiska förhållanden vid de fastigheter som utsätts för störningen. Varken Energimarknadsinspektionen eller mark- och miljödomstolen har gjort någon bedömning och avvägning av de uppgifter och förhållanden i sak som Vattenfall redogjort för i ansökan angående magnetfält och buller. Eftersom det saknas kända studier som visar att allmänheten generellt bär på en psykisk oro för exponering av magnetfält ska det inte ska vägas in i bedömningen om avhjälpande kan ske i efterhand. För den aktuella markförlagda ledningen anser Vattenfall att det saknas medicinskt stöd för risk eftersom det är mycket låga eller försumbara magnetfältsnivåer ett par meter från ledningens mittpunkt. Stöd för denna bedömning baseras på myndigheternas försiktighetsprincip om lågfrekventa elektriska och magnetiska fält – En vägledning för beslutsfattare, ADI 477.

Energimarknadsinspektionen har vidhållit sitt beslut och vad som anförts vid mark- och miljödomstolen, samt därutöver gjort följande tillägg. Vattenfall har hänvisat till rättsfall angående definitionen av lokal dagstidning. Eftersom avgörandet handlar om begreppet ortstidning i kommunallagens mening och reklamskatt, och inte om hur samråd enligt miljöbalken ska gå till, saknar det relevans i detta sammanhang.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Vattenfall har ansökt om nätkoncession för linje avseende en ny 130 kV ledning i mark- och sjökabelutförande mellan befintlig kabelstolpe vid vattnet på Lidingö (fastighet Lidingö 11:339) och station Björknäs i Lidingö kommun och Nacka kommun samt en ny 130 kV markkabel mellan station Björknäs och ny kabelstolpe öster om Hasseluddsvägen nära Myrsjön (inom fastigheten Rensättra 2:3) i Nacka kommun. En miljökonsekvensbeskrivning har bifogats ansökan.

Frågan i målet är om det föreligger sådana brister i det av Vattenfall genomförda samrådet, avseende enskilda som kan antas bli särskilt berörda, som gör att Vattenfalls ansökan inte kan prövas i sak. För det fall det bedöms föreligga sådana brister i samrådet som utgör processhinder uppstår frågan om Vattenfall har möjlighet att i efterhand komplettera samrådet för att undanröja hindret.

Rättsliga utgångspunkter

I en ansökan om nätkoncession för linje ska enligt 2 kap. 8 a § andra stycket ellagen (1997:857) en miljökonsekvensbeskrivning ingå. För förfarandet, kraven på miljökonsekvensbeskrivningen samt planer och planeringsunderlag gäller 6 kap. miljöbalken.

Enligt 6 kap. 4 § miljöbalken ska den som avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd samråda med bland andra de enskilda som kan antas bli särskilt berörda. Samrådet ska genomföras i god tid och i behövlig omfattning innan en ansökan om tillstånd görs och miljökonsekvensbeskrivningen upprättas. Samrådet ska avse verksamhetens eller åtgärdens lokalisering, omfattning, utformning och miljöpåverkan samt miljökonsekvensbeskrivningens innehåll och utformning. Före samrådet ska den

som avser att bedriva verksamheten eller vidta åtgärden lämna uppgifter om den planerade verksamhetens eller åtgärdens lokalisering, omfattning och utformning samt dess förutsedda miljöpåverkan till bland andra de enskilda som särskilt berörs.

Av förarbetena till bestämmelsen framgår att med enskilda som kan antas bli särskilt berörda avses framför allt närboende. Hur omfattande samråd som behövs och hur det ska utformas är beroende av den planerade verksamhetens art och omfattning. (Se prop. 1997/98:45 sid. 57). Utöver verksamhetens art och omfattning ska samrådet även anpassas till verksamhetens verkningar. Beträffande större verksamheter bör information lämnas vid särskilda informationsmöten medan det i andra fall kan vara lämpligt med exempelvis annons i ortspress, brev eller cirkulär till de närboende, utställning i bibliotek, i kommunhus eller annan lämplig lokal etc (se Bertil Bengtsson m.fl., Miljöbalken, 1 april 2015, Zeteo, kommentaren till 6 kap. 4 §).

Syftet med samrådet är att enskilda på ett tidigt stadium ska få möjlighet att påverka verksamheten innan en miljökonsekvensbeskrivning upprättas och ansökan lämnas in. Med hänsyn till samrådets syfte har det i praxis bedömts finnas små förutsättningar att i efterhand komplettera brister i utfört samråd (se bl.a. MÖD 2002:15, MÖD 2003:88 och Mark- och miljööverdomstolens dom den 24 november 2014 i mål nr M 1859-14. Jfr dock MÖD 2002:39.).

Enligt 6 kap. 9 § miljöbalken ska den myndighet som prövar en ansökan i ett ärende där det krävs en miljökonsekvensbeskrivning för en verksamhet eller åtgärd ta ställning till om miljökonsekvensbeskrivningen uppfyller kraven i kapitlet. Detta innebär att en godtagbar miljökonsekvensbeskrivning, vars upprättande ska föregås av samråd, utgör en processförutsättning.

Mark- och miljööverdomstolens bedömning

Avgränsningen av samrådsretsen och formen för samrådet måste ske med beaktande av en verksamhets art, omfattning och verkningar. Detta innebär att det inte går att generellt ange inom vilket avstånd från en ledningsträckning som enskilda kan anses särskilt berörda. Bedömningen måste göras i varje enskilt fall utifrån rådande

förhållanden. Beträffande formen för samrådet kan ofta en direktkontakt med närboende vara både möjlig och lämplig. När de närboende utgör ett större antal kan samråd istället ske genom cirkulär eller annonsering i ortspress. Något krav på hur annonsering om samråd ska ske har inte ställts upp, och det saknas enligt Mark- och miljööverdomstolen skäl att ställa krav på sådan kungörelse som ska ske enligt lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m.

Av i målet ingiven samrådsredogörelse framgår bland annat att Vattenfall gjort direktutskick till enskilda fastighetsägare inom 20 meter från den föreslagna ledningssträckningen. I de fall enskilda utgjorts av hyresgäster eller bostadsrättshavare har utskicken ställts till hyresvärd respektive styrelse i bostadsrättsföreningen. Därutöver har annonsering skett i lokaltidningarna Mitt i Nacka, Mitt i Lidingö och Nacka Värmdöposten, varefter samrådsmöte har hållits.

Målet rör en sjö- och markförlagd kraftledning med mer begränsade verkningar än en motsvarande luftburen ledning. Direktutskick till fastighetsägare längs med ledningssträckningen kombinerat med annonsering i lokaltidningar får enligt Mark- och miljööverdomstolen anses utgöra en lämplig form för samråd i aktuellt fall. Genom annonsering i lokaltidningar har samrådet även inkluderat de enskilda som kan anses berörda utanför 20-metersgränsen som direktutskick gjorts inom liksom de enskilda hyresgäster och bostadsrättshavare som inte fått del av direktutskicken. Vattenfall bedöms härigenom på ett tillräckligt sätt ha samrått med de enskilda som kan anses särskilt berörda av verksamheten. Detta innebär att det inte föreligger sådana brister i genomfört samråd som hindrar att ansökan prövas i sak. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom ska därför Energimarknadsinspektionens beslut upphävas och målet återförvisas dit för prövning av ansökan i sak.

Vid denna utgång saknas det skäl att ta ställning till om det finns möjlighet för Vattenfall att i efterhand avhjälpa brister i samrådet. Det saknas även skäl att inhämta yttrande från Strålsäkerhetsmyndigheten och Folkhälsomyndigheten.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Vibeke Sylten, tekniska rådet Yvonne Eklund samt tf. hovrättsassessorn Charlotte Jansson, referent.

Föredragande har varit Gunilla Barkevall.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2015-03-09
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr M 4042-14

KLAGANDE

Vattenfall Eldistribution AB
RU 2560
169 92 Stockholm

Ombud: J S W

MOTPART

Energimarknadsinspektionen
Box 155
631 03 Eskilstuna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Energimarknadsinspektionens beslut 2014-06-30 i ärende nr 2014-101612,
se bilaga 1

SAKEN

Avvisad ansökan om nätkoncession för linje

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 395622

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00

BAKGRUND

Energimarknadsinspektionen (Ei) avvisade, i beslut den 30 juni 2014, Vattenfall Eldistribution AB:s (bolaget) ansökan om nätkoncession för linje, se bilaga 1. Bolaget har överklagat beslutet till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Bolaget har yrkat att Ei:s beslut ska upphävas och målet återförvisas till Ei för, i första hand, prövning i sak och, i andra hand, att bolaget ska ges tillfälle att avhjälpa bristen i efterhand. Till stöd för sin talan har bolaget anfört bl.a. följande.

Samrådet uppfyller de krav som ställs i 6 kap. miljöbalken. Ansökan bör således läggas till grund för beslut i sak.

Avgränsningen för det direkta utskicket av samrådsunderlag är vald med hänsyn till verksamhetens art och omfattning. Bolaget förutsätter att bostadsrättsinnehavare och hyresgäster nås av information genom annonsering med inbjudan till samrådsmöte. Utöver nämnda annonsering och samrådsmöte anser bolaget att en bostadsrättsförenings medlemmar företräds av dess styrelse och att boende i hyresfastigheter rimligen får anses företrädas av fastighetsägaren/hyresvärden, som i egenkap av fastighetsägare erhåller samrådsunderlag genom direkt utskick.

Samtliga i beslutet angivna rättsfall rör andra verksamheter som har väsentligen större påverkan på omgivningen än en markförlagd kabel. Rättsfallen kan därför inte läggas till grund för att avgöra omfattningen av samrådskretsen vid en markförlagd kabel. Det kan i stället motsatsvis konstateras att samrådskretsen i förevarande fall inte behöver vara lika omfattande. En markförlagd ledning är en sådan åtgärd som till sin art inte kräver en allt för vid samrådskrets. Den ansökta verksamheten är mer att jämföra med nedläggning av rörledningar för exempelvis fjärrvärme (kortare än 20 km), avlopp och vatten eller markförlagda kraftledningar som läggs med stöd av områdeskoncession. Nämnda verksamheter kan omfattas av tillstånds- eller

anmälningsplikt, dispens m.m., men något samråd enligt miljöbalken med enskilda som kan antas bli särskilt berörda sker inte.

Den annonsering och det som förevarit har givit enskilda möjlighet att ta del av samrådsunderlag, ställa frågor och lämna synpunkter. Annonsering om samråd och inbjudan till samrådsmöte har skett genom annonsering i tidningen Mitt i Nacka, Mitt i Lidingö samt Nacka Värmdöposten. Täckningen får anses vara mycket hög. Annonsering och kungörelser i dagspress är ett vedertaget och vanligt sätt att förfara och är ett av flera sätt som kan nyttjas för att fånga upp enskilda som kan bli särskilt berörda.

Länsstyrelsen har beslutat att projektet inte antas medföra betydande miljöpåverkan och har inte haft något att invända mot bolagets avgränsning av samrådskretsen, vilket indikerar att bolagets avgränsning av samrådskretsen är fullt tillräcklig.

För det fall domstolen anser att Ei har haft fog för att avvisa ansökan på grund av brister i samrådsförfarandet, ska beslutet ändå upphävas på grund att bolaget har rätt att avhjälpa bristen i efterhand. Enligt rättspraxis kan brister i samrådet i vissa fall avhjälpas i efterhand. I ett mål avseende bortledning av vatten för trädgårdsbevattnings hade ett tidigt samråd överhuvudtaget inte genomförts (MÖD 2002:39). Miljööverdomstolen fastslog att med hänsyn till att verksamheten endast kunde medföra mindre miljöpåverkan kunde bristen avhjälpas i efterhand. Bortledning av vatten för trädgårdsbevattnings skulle kunna anses innebära mindre miljöpåverkan än en markförlagd kabel, men bristen i det fallet var betydligt allvarligare än den eventuella bristen i bolagets ansökan.

Närboende kan komma att störas under själva byggtiden. Efter denna övergående period är påverkan på omgivningen minimal. Bolaget har skickat samrådsunderlag direkt till de enskilda som kan antas bli särskilt berörda och dessutom inbjudit till samråd och samrådsmöte via annons i tidning. En markförlagd kabel innebär inte någon större miljöpåverkan. Mot denna bakgrund är förutsättningarna uppfyllda för att bolaget ska kunna avhjälpa bristen i efterhand.

Ei har till stöd för att samrådsbristen inte kan avhjälpas i efterhand anfört att "en nätkoncession för linje typiskt sett är av ingripande natur". Vad detta påstående grundas i redovisas inte närmare. Det rättsfall som Ei har hämtat vägledning från rörde täktverksamhet (MÖD 2003:88). Ett avvisande av bolagets ansökan skulle innebära att bolaget måste göra om hela processen från början. Förläggningen av kabeln är en del av projektet Stockholm Ström och projektet syftar till att modernisera Stockholms elnät och därmed anpassa det till Stockholms växande befolkningsmängd.

Energimarknadsinspektionen har bestritt överklagandet och i huvudsak anfört följande. En markkabelförlagd starkströmsledning är ett omfattande infrastrukturprojekt som för med sig långt ifrån obetydliga effekter på omgivningen. Då det finns närboende i ett flertal bostadshus intill ledningen, de närmaste så nära som 20–40 m, är den avgränsning av samrådskretsen som bolaget har gjort till fastighetsägare inom 20 m uppenbart för snäv. Att samråda enbart med en bostadsrättsförenings styrelse eller med hyresvärderna till ett hyresbostadshus fullgör inte samrådsskyldigheten gentemot de närboende som tillhör kretsen enskilda som kan antas bli särskilt berörda. Ett bristande samråd där sökanden inte samrått med enskilda som kan antas bli särskilt berörda vid byggnationen av en starkströmsledning med hög spänning i ett tätbebyggt område framstår som svårläkt genom komplettering i efterhand.

Ei har till stöd för yttrandet kommit in med kartor samt en lista över fastigheter och fastighetsägare med avstånd till kabeln på 20 m, 40 m och 80 m.

Lidingö kommun har yttrat sig och anfört följande. Kommunen har i yttrande den 12 september 2013 framfört att det av bolaget presenterade underlaget för samrådet är bristfälligt. Av yttrandet framgår vidare att det är nödvändigt att bolaget redovisar hur 130 kV-nätet kommer att anslutas till befintligt 70 kV-nät på Lidingö. Även eventuella framtida förändringar av 70 kV-nätet bör framgå i detta underlag.

DOMSKÄL

Den fråga som mark- och miljödomstolen har att pröva är om bolagets samrådsförfarande uppfyller kraven i miljöbalken. Om det föreligger brister återstår därefter att bedöma om dessa ska anses utgöra processhinder eller om de är mindre allvarliga. I det senare fallet skulle det vara möjligt för bolaget att i efterhand avhjälpa bristerna på ett sådant sätt att ansökan ändå kan prövas.

Har det funnits brister i samrådsförfarandet?

Av 6 kap. 4 § miljöbalken framgår att den som avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd som den nu aktuella ska samråda med bland andra de enskilda som kan antas bli särskilt berörda. Med enskilda som kan antas bli särskilt berörda avses framförallt närboende (prop. 1997/98:45, del 1, s 283 och del 2, s 57).

Vilka är att betrakta som närboende?

Hur omfattande samråd som behövs i varje enskilt fall samt hur detta ska utformas blir beroende av den planerade verksamhetens art och omfattning (prop. 1997/98:45, del 2, s 57).

De verkningar som en kraftledning kan medföra för enskilda avser främst olägenheter för människors hälsa i form av exponering för magnetfält och den psykiska oro som närboende kan känna (jfr Mark- och miljööverdomstolens avgöranden 2011-08-26 i mål nr M 4127-10 samt MÖD 2005:55). Vidare kan buller- och vibrationsstörningar förekomma i anläggningsskedet. Det är enligt mark- och miljödomstolens mening inte möjligt att ange ett generellt avstånd från en markkabel utanför vilket ledningen inte kan ge upphov till olägenheter för människors hälsa. De faktiska förhållandena i varje enskilt fall är istället avgörande.

Enligt MKB:n (sidan 40 ff.) understiger visserligen årsmedelvärdet för utbredningen av magnetfält från den aktuella markkabeln inom 20 m från ledningen det värde som enligt Strålsäkerhetsmyndigheten är att betrakta som normalt för boendemiljön

(rapportnummer 2012:69). Det måste emellertid enligt domstolens mening tas hänsyn till de psykiska immissioner som närboende kan uppleva. Detta talar starkt för att ett strikt tillämpat avstånd om 20 m är för begränsat.

Har enskilda bjudits in på ett godtagbart sätt?

Ett direkt utskick har skett till enskilda boende inom 20 m från kabeln. Gällande hyresgäster och innehavare av bostadsrätter synes dock utskicket ha begränsats till hyresvärd respektive företrädare för bostadsrättsförening.

Bostadsrättsföreningar och hyresvärdar kan enligt domstolen inte, utan att särskilt ha getts befogenhet till detta, anses företräda närboende i samrådsprocessen på sätt som bolaget har anfört. Det har således framkommit att ett flertal närboende inom 20 m från kabeln inte kan anses ha inkluderats i det direkta utskick av samrådsunderlaget som bolaget har gjort.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan om att en strikt begränsning om 20 m inte kan tillämpas och den bristande behörigheten för hyresvärdar och bostadsrättsföreningar att företräda de boende finner domstolen att utskick inte skett till alla berörda.

Formerna för hur samrådet ska gå till är emellertid inte bestämda i miljöbalken eller förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. I de flesta fall bör det lämpligaste vara med en direkt kontakt med de enskilda som kan antas bli särskilt berörda. Det är dock enligt domstolens mening även möjligt att, i de fall de särskilt berörda utgör ett större antal, initiera samrådsförfarandet genom annonsering i ortspressen och komplettera med informationsmöten (jfr prop. 1997/98:45, del 2, s 59 f. avseende sakägare vid utökat samråd enligt 6 kap. 5 § miljöbalken).

Några bestämmelser om på vilket sätt som annonsering ska ske finns inte. I avsaknad av andra bestämmelser och med beaktande av enskildas intresse av att annonsering av samrådsförfarandet sker på ett förutsebart sätt anser mark- och miljödomstolen att vägledning för hur annonsering i ortspressen ska ske får sökas i de

bestämmelser som reglerar hur kungörande ska ske när beslut eller annan åtgärd ska kungöras av myndighet enligt föreskrift i lag eller annan författning. Bestämmelser om detta finns i lagen (1977:654) om kungörande i mål och ärenden hos myndighet m.m. Enligt 3 § nämnda lag ska, när kungörande i ortstidning är föreskrivet, kungörelsen införas i alla lokala dagstidningar som har en spridning av någon betydenhet bland dem inom orten till vilka kungörelsen riktar sig. Med dagstidning förstås i bestämmelsen allmän nyhetstidning av dagspresskaraktär, som normalt utkommer med minst ett nummer varje vecka och som har en på vardagar i huvudsak abonnerad upplaga.

Tidningarna Mitt i Nacka, Mitt i Lidingö och Nacka Värmdö Posten har visserligen en betydande spridning i området, men utgör inte dagstidningar i lagens bemärkelse eftersom de inte har i huvudsak abonnerade upplagor. Såvitt framgår av utredningen har inte heller någon annonsering skett i övriga lokala dagstidningar som har en spridning av någon betydenhet bland dem inom orten till vilka kungörelsen riktar sig. Mot denna bakgrund anser mark- och miljödomstolen att inte heller den annonsering som har skett kan anses ha gett de enskilda som kan antas bli särskilt berörda möjlighet att delta i samrådet på ett godtagbart sätt.

Mark- och miljödomstolen bedömer mot denna bakgrund att bolagets ansökan på grund av bristerna i samrådsförfarandet är ofullständig och att den i befintligt skick inte kan läggas till grund för en prövning i sak.

Kan bolaget beredas tillfälle att läka bristen i efterhand?

Frågan är härefter om bristerna i samrådet ska leda till att ansökan avvisas eller om det är möjligt att i efterhand avhjälpa bristerna på ett sådant sätt att ansökan ändå kan prövas. Vid den bedömningen får en avvägning göras i det enskilda fallet, bl.a. med hänsyn till verksamhetens art och omfattning samt de allmänna och enskilda intressen som berörs (se bl.a. Mark- och miljödomstolens avgöranden i MÖD 2003:88 samt 2014-11-24 i mål nr M 1859-14).

Med beaktande av att det rör sig om ett relativt stort antal enskilda som inte informerats om samrådet samt de olägenheter främst i form av exponering för magnetfält och den psykiska oro som en markkabel för starkström kan medföra finner mark- och miljödomstolen att det inte är möjligt att i efterhand läka den brist som det ofullständigt genomförda samrådsförfarandet medför.

Vid ovanstående bedömningar finner mark- och miljödomstolen att Ei får anses ha haft fog för sitt beslut att avvisa bolagets ansökan.

Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 27 mars 2015.

Johan Svensson

Ingrid Johansson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Johan Svensson, ordförande, och tekniska rådet Ingrid Johansson. Föredragande har varit beredningsjuristen Gabriella Modin.